

Szef ~~Ref.~~ Lot.
K. M. woj.

INSTRUKCJA

O ZAŁATWIANIU PISM TAJNYCH I POUFNYCH

UWAGA: Przechowywać wraz z załącznikami w teczce okładki
Biur. — 1 lub Biur. — 2.

14/I 1936 r.

~~24/VII - 1934 r.~~

Uzgodniono: ~~1/XII - 1933 r.~~

WARSZAWA ~~1934~~ R.

Arch.

32.4364

GLÓWNA DRUKARNIA
WOJSKOWA
WARSZAWA, PRZEJAZD 10

Nr 1005 — 25/P. S.

Zatwierdzam „Instrukcję o załatwianiu pism tajnych i poufnych”.

Instrukcja wchodzi w życie jednocześnie z właściwymi przepisami (Biur — 1, Biur. — 2).

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH
w/z. *Dr. Sławoj Składkowski*
generał brygady

SPIS RZECZY

INSTRUKCJA O ZAŁATWIANIU PISM TAJNYCH I POUFNYCH

I. Postanowienia ogólne.

Artykuł	Strona
1. Przedmiot zabezpieczenia	1
2. Ograniczenie ilości pism tajnych i poufnych	1
3. Niewłaściwe oznaczanie pism jako „tajne” (poufne)	1
4. Sprawdzanie	2

II. Sprawy tajne.

5. Rodzaje spraw	2
6. Osoby załatwiające sprawy tajne	2
7. Przekazywanie pism tajnych	2
8. Wływ pism tajnych do kancelarii	3
9. Postępowanie z wpływami w formacjach szczebla niższego (małych instytucjach centralnych)	3
10. Postępowanie z wpływami we władzach wyższego szczebla	3
11. Rejestrowanie pism tajnych	4
12. Kartoteka pism tajnych	4
13. Przesyłanie pism tajnych w obiegu wewnętrznym	5
14. Załatwianie spraw tajnych	5
15. Zatwierdzanie opracowań	6
16. Przechowywanie pism tajnych	6
17. Wydzielanie akt tajnych	6
18. Niszczenie akt tajnych	7
19. Obieg wewnętrzny pism tajnych	7
20. Organ wysyłający korespondencję tajną nazewnątrz	7
21. Pisma adresowane do rąk własnych dowódcy	7
22. Dołączanie akt poprzednich	8
23. Przedstawianie ponowne	8
24. Uszkodzenie przesyłek tajnych w urzędach pocztowych	8

III. Sprawy poufne.

25. Rodzaje spraw poufnych	8
26. Wpływ pism poufnych, załatwianie, przechowywanie i wysyłka	8
27. Rejestracja pism poufnych	9
28. Skorowidz pism poufnych	9
29. Zewnętrzna oznaka pism poufnych	9
30. Oznaczanie pism poufnych numerami	9
31. Organa rejestrujące pisma poufne	9
32. Opracowanie i wysyłka pism poufnych	9
33. Przechowywanie spraw poufnych	10

x)
Art. 2. Ograniczenie to powinno być rzeczywiste, a nie prozorne.
Tak zwanych „zbieraczy” w korespondencji tj. stosować
nie wolno. Każde pismo tj. należy osobno zarejestrować w
dzienniku pism tj., którego liczba określa dane pismo, a
nie sprawoz

xx)
Art. 3. Kłauzul niepewdzianych przepisami „Bior-1”,
„Bior-2” i niniejsz instrukcj, jak np.: „Ścisłe tj.”
„trzymać pod zamknięciem”, „tylko oficer”, „tylko
do użytku służbowego”, t. p. używać nie wolno.
o tajemści, czy jawności wydawnictwa dotychczas
stosowanych, należy, u
~~wydawnictwa „Bior-1”, „Bior-2”~~ „tylko do użytku służbowego”,
dotyczy trzech tych wydawnictw. Jeżeli które jest
tajna, należy je traktować jako tajne, jeżeli
jest jawne - jako jawne, regulując §§ 12 i 17a przepisu
„Bior-1” i „Bior-2”.

Art. 4a. Kady pracownik jest obowiązany zameldować natychmiast
Postępowanie swemu bezpośredniemu przełożonemu o każdym zauwa-
żonym fakcie zagubienia, braku lub nadwzajemnej anty-
zagubienia, /pisma/. Zawiadomiony organ melduje natychmiast o
wypadku dowódcy, który zarządza zabezpieczenie dowodów
braku lub zagubienia, oraz natychmiastowe /telegraficzne, telefoniczne/
zawiadomienie Sam. ref. inf. Dicy O. K. i najbliższego
plutonu lub post. iand.
Sam. ref. inf. wydaje odpowiednio wskazówki, co do
wskazania następujących dochodzeń, oraz ew. zawiadomienia
o wypadku cyw. władz bezpieczeństwa.
Władze centralne o wypadku zagubienia, braku lub
nadwzajemnej anty zawiadamiają Od. I Sit. qł.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Do spraw wymagających szczególnego zabezpieczenia w czasie ich załatwiania, podczas obiegu pism oraz przy zachowaniu akt należą:

Art. 1.
Przedmiot
zabezpie-
czenia.

- 1) sprawy mobilizacyjne.
- 2) sprawy tajne,
- 3) sprawy poufne.

Sprawy mobilizacyjne, oznaczone znakiem „mob” dotyczą mobilizacji i działań wojennych; sposób załatwiania, obiegu i przechowania pism mobilizacyjnych określają osobne instrukcje.

Postanowienia niniejszej instrukcji odnoszą się zarówno do wszelkich pism, jako też druków oznaczonych jako tajne lub poufne.

Ograniczenie pism, oznaczonych jako tajne lub poufne do najniezbędniejszych, stanowi zasadniczy warunek zabezpieczenia tajemnicy w sprawach tajnych i poufnych.

Art. 2.
Ogranicze-
nie ilości
pism taj-
nych i po-
ufnych.

Ograniczenie to osiągnąć można przez:

- a) unikanie zbędnej korespondencji i załatwianie jak najwięcej spraw bezpośrednio ustnie i tylko z właściwymi osobami,
- b) zaliczanie do tajnych (poufnych) tylko takich pism, które istotnie wymagają szczególnej ostrożności. X)

Niewłaściwym jest oznaczanie jako „tajne” (poufne) pism, które mają wprawdzie styczność ze sprawą tajną (poufną), jednak w treści swej nie zawierają tajności (poufności). XX)

Art. 3.
Niewłaści-
we ozna-
czanie pism
jako „tajne”
(poufne).

Nadużywanie oznaczeń „tajne” lub „poufne” powinno być tę-
pione przez przełożonych.

Pisma niewłaściwie oznaczone jako „tajne” należy natych-
miast przenieść do jawnych, unieważniając na nich napis „tajne”.

Do unieważnienia napisu „tajne” są uprawnieni:

- w formacjach wojskowych niższego szczebla — dowódca (kierownik, komendant) formacji,
- we władzach i instytucjach szczebla wyższego — szef wydziału.

Unieważnienie napisu „tajne” stwierdza uprawniony do tego uwagą „unieważniono” i podpisem.

Art. 4.
Sprawdza-
nie.

Raz na miesiąc dowódca (szef biura) sprawdza w podległych komórkach organizacyjnych, czy tok załatwiania spraw tajnych i poufnych jest zgodny z postanowieniami niniejszej instrukcji. Dokonanie tej czynności dla spraw tajnych stwierdza dowódca (szef biura) w dzienniku pism tajnych, dla spraw poufnych w skorowidzu wpływów — pod datą odpowiadającą dacie rewizji. *x) patrz uzupełnienie do str. 102.*

Art. 4a. *Postępowanie w wypadku zagubienia, braku, lub*
(patrz, zniszczenia, kradzieży archiw.)

II. SPRAWY TAJNE.

Art. 5.
Rodzaje
spraw
tajnych.

Sprawami tajnymi są:

- 1) studja, plany, projekty, instrukcje i wynalazki techniczne, związane z przygotowaniem obrony państwa,
- 2) „ordre de bataille” siły zbrojnej,
- 3) sprawy bezpieczeństwa wewnętrznego: zarządzenia asystencyjne na wypadek strajków, rozruchów i t. p.
- 4) sprawy wchodzące w zakres działalności Oddziału II Sztabu Głównego, oraz szyfry,
- 5) inne sprawy wymagające rzeczywiście traktowania jako „tajne”.

Art. 6.
Osoby za-
łatwiające
sprawy
tajne.

Sprawy tajne załatwiają tylko referenci, w zakresie ustalonym dla danego stanowiska oraz w zakresie przydzielonym im przez przełożonego.

Art. 7.
Przekazy-
wanie pism
tajnych.

Pisma tajne przekazuje się z rąk do rąk zawsze za pokwitowaniem.

Referenci dla spraw tajnych prowadzą „rejestr referenta dla pism tajnych” (wzór Nr 1), który służy do rejestrowania załatwianych pism i pokwitowań z odbioru. Rejestr ten prowadzi należy wspólnie dla spraw tajnych i poufnych, wpisując sprawy tajne czerwonym atramentem, poufne zaś czarnym.

Pisma tajne wpływające z zewnątrz odbiera i potwierdza ich odbiór osobiście kierownik kancelarii (adjutant), który postępuje z nimi w sposób określony w art. 9, bądź też w art. 10, zależnie od rodzaju instytucji (władzy, dowództwa i t. d.).

Art. 8.
Wpływ pism
tajnych do
kancelarii.

W formacjach (dowództwach) niższego szczebla, oraz w małych insytucjach centralnych (kierownictwach zakładów, instytucjach badań i t. p.) obowiązuje następujący tok postępowania:

Art. 9.
Postępowanie z wpływami w formacjach szczebla niższego (małych instytucjach centralnych).

- 1) otrzymane wpływy tajne kierownik kancelarii (adjutant), lub też prowadzący kancelarię dowództwa (kierownictwa i t. d.) otwiera, sprawdza zawartość koperty z liczbami wypisanymi na zewnątrz, rejestruje (art. 11) a następnie przedstawia je w teczkę „Tajne” do przejrzenia dowódcy kierownikowi, komendantowi, zarządcy),
- 2) dowódca (kierownik, komendant, zarządca) przegląda pisma i zaznacza na nich swe stanowisko (sposób załatwienia) oraz w razie potrzeby wyznacza organ (referenta) do ich załatwienia, poczem zwraca pisma kierownikowi kancelarii (adjutantowi);
- 3) kierownik kancelarii (adjutant) rozdziela korespondencję tajną między organa (referentów) i po zaznaczeniu jej przydziału w dzienniku pism tajnych wręcza ją osobiście poszczególnym organom (referentom) o oznaczonej godzinie w kancelarii za pokwitowaniem w książce doręczeń (wzór Nr. 7 do Biur. 1).

We władzach szczebla wyższego (centralnych, okręgowych) obowiązuje następujący tok postępowania:

Art. 10.
Postępowanie z wpływami we władzach szczebla wyższego.

- 1) kierownik kancelarii danej władzy po otrzymaniu wpływów wpisuje do książek doręczeń (wzór Nr. 7 do Biur. 1) liczby podane na kopertach, oznaczonych napisem „Tajne”, poczem odsyła pisma w nierozpieczętowanych kopertach do właściwych biur. *Do pism otrzymanych za pośrednictwem przelanych, należy dołączyć kopertę zwracającą.*
- 2) sekretarz szefa biura lub wyznaczony oficer potwierdza odbiór wpływów i po rozpieczętowaniu natychmiast rejestruje (art. 11) pisma osobiście, poczem wkłada do teczki „Tajne” i przedstawia szefowi biura do przejrzenia; szef biura zaznacza w pieczętce wpływu, który referent (komórka organizacyjna) załatwia daną sprawę;
- 3) po podzieleniu korespondencji, właściwy organ biura zaznacza jej przydział w dzienniku pism tajnych i wręcza

za pokwitowaniem w książce doręczeń (wzór Nr. 5 do Biur. 2) właściwemu referentowi (komórcie organizacyjnej).

Art. 11.
Rejestrowanie pism tajnych.

Rejestracja pism tajnych polega na:

- a) oznaczeniu pism pieczętką wpływu dla pism tajnych (wzór Nr. 2) przez odciesnięcie jej poniżej treści pisma i wpisaniu daty wpływu do pieczętki,
- b) wpisaniu wpływu do dziennika pism tajnych (wzór Nr. 3), oraz do kartoteki pism tajnych (wzór Nr. 4);
- c) wpisaniu liczby dziennika do pieczętki wpływu, oraz wypisaniu numeru i klucza sprawy nad pieczętką wpływu.

Na pismach otrzymywanych za pośrednictwem urzędów pocztowych należy ponadto obok pieczętki wpływu napisać nazwę urzędu poczt. oraz poczt. st. nadania przesyłki

Art. 12.
Kartoteka pism tajnych.

Kartotekę pism tajnych prowadzi się:

- alfabetycznie i fonetycznie dla spraw osób,
- według schematu wykazu akt dla spraw rzeczowych.

Dla spraw tajnych przeznaczają się karty koloru różowego, dla spraw poufnych — koloru białego.

Ponad rubrykami każdej karty wypisuje się:

- w sprawach osób: nazwisko i imię (ewentualnie stopień),
- w sprawach rzeczowych: przedmiot sprawy.

Rubryki karty wypełnia się następująco:

- 1) w rubryce 1-ej wpisuje się liczbę dziennika pism tajnych,
- 2) w rubryce 2-ej wypisuje się datę wpływu: w liczniku dzień, w mianowniku miesiąc, obok — ostatnie dwie cyfry roku,
- 3) w rubryce 3-ej wpisuje się: w liczniku nadawcę, w mianowniku liczbę jego dziennika podawczego,
- 4) w rubryce 4-ej wpisuje się krótkie i zwięzłe określenie sprawy (równoznaczne z kluczem czynności),
- 5) w rubryce 5-ej wpisuje się numer sprawy według schematu wykazu akt,
- 6) w rubryce 6-ej wpisuje się: w liczniku klucz czynności, w mianowniku — przydział (w skrócie, komu przydzielono sprawę do załatwienia),
- 7) w rubryce 7-ej wpisuje się: w liczniku — dzień, w mianowniku — miesiąc wysłania,
- 8) rubryka 8-ma służy do wpisywania zmian: w liczniku — przed załatwieniem, w mianowniku — po załatwieniu.

Jeśli pisma tajne nie są wręczane osobiście przez oficerów (art. 9, 10) referentom (oficerom), lecz mają być przesłane do nich przez gońców, należy je przysyłać w osobnych skrzynkach blaszanych.

Art. 13.
Przesyłanie
pism taj-
nych w obie-
gu we-
wnętrznym.

Klucze do tych skrzynek, różne od każdej skrzynki posiadają adjutant, (sekretarz szefa biura, kierownik kancelarii*), oraz zainteresowany kierownik komórki organizacyjnej (oficer).

Za opracowanie pisma tajnego jest odpowiedzialny referent, który musi wykonać tę czynność osobiście.

Art. 14.
Załatwianie
spraw taj-
nych.

Pisma tajne można załatwiać odręcznie albo:

- przy pomocy kopji w dowództwach (instytucjach) szczebla niższego,
- z bruljonu we władzach (instytucjach) szczebla wyższego.

Sporządzanie czystopisów w sprawach tajnych uskuteczniają osobiście referenci, lub też zaprzysiężony personel pomocniczy pod osobistym bezpośrednim nadzorem i odpowiedzialnością adjutanta (kierownika kancelarii*), sekretarza szefa biura).

Sporządzenie i porównanie czystopisu stwierdzają przepisujący i porównujący swoim podpisem w rubryce „Porównał” bruljonu.

Art 4.
Sprawdzanie
(wypełnienie -
patrz str. 8. *)

Organ z pola formacji, upoważ-
niony do przeprowadzania rewizji, co do
sposobu załatwiania i przechowywania
art. tj. oraz zabezpieczenia tj. wazne,
sprawia ze swych czynności protokoł
(uwagi). Jeden egzemplarz tego
protokołu należy pozostawić w
formacji (pluracji), w której przeprowadzono
rewizję (kontrolę), zarejestrować w
dz. pism tj. (w indeksie wpływów
pism poufnych, oraz przechowywać
w osobnej trzecie oznaczonej nr 10 schem-
atu wyżej art.

10a.

Br. Roz. M. S. Wuj. nr 6 z dn. 20/VI-34.

poz. 107.

Br. Roz. M. S. Wuj. nr 13 z dn. 24 lip. 1934.

za pokwitowaniem w książce doręczeń (wzór Nr. 5 do Biur. 2) właściwemu referentowi (komórcie organizacyjnej).

Art. 11.
Rejestrowanie pism tajnych.

Rejestracja pism tajnych polega na:

- oznaczeniu pism pieczętą wpływ do pism tajnych (wzór Nr. 2) przez odcisnięcie jej poniżej treści pisma i wpisaniu daty wpływu do pieczętka,
- wpisaniu wpływu do dziennika pism tajnych (wzór Nr. 3), oraz do kartoteki pism tajnych (wzór Nr. 4);
- wpisaniu liczby dziennika do pieczętka wpływu, oraz wypisaniu numeru i klucza sprawy nad pieczętą wpływ.

Na pismach otrzymywanych na pośrednictwem urzędów podległych należy ponadto obok pieczętka wpływu napisać nazwę urzędu podległego, oraz postać: St. nadawania przesyłki

Art. 12.
Kartoteka pism tajnych.

Kartotekę pism tajnych prowadzi się:

- alfabetycznie i fonetycznie dla spraw osób,
- według schematu wykazu akt dla spraw rzeczowych.

Dla spraw tajnych przeznacza się karty koloru różowego, dla spraw poufnych — koloru białego.

Ponad rubrykami każdej karty wypisuje się:

- w sprawach osób: nazwisko i imię (ewentualnie stopień).

*11/2
x x).*
(Art. 14).
W wypadku komisji, dochodzeń, kontroli i t.p. delegowany oficer musi się zapoznać z treścią aktu w biurze i treść tę wykorzystać przy załatwianiu sprawy poza jego obywatelstwem. W razie niedostatecznej koniecznieści posługiwania się akt. tj. (poufności), lub wyciągami z nich, na komisjach dochodzeniowych, poborowych, na ćwiczeniach i t.p. wyniesienie aktu tj. (poufności), lub wyciągu z niego poza obywatelstwo biura, może nastąpić jedynie na podstawie pisemnego zezwolenia właściwego dowódcy (kierownika, komendanta).

Jeśli pisma tajne nie są wręczane osobiście przez oficerów (art. 9, 10) referentom (oficerom), lecz mają być przesłane do nich przez gońców, należy je przysyłać w osobnych skrzynkach blaszanych.

Art. 13.
Przesyłanie
pism taj-
nych w obie-
gu we-
wnętrzym.

Klucze do tych skrzynek, różne od każdej skrzynki posiadają adjutant, (sekretarz szefa biura, kierownik kancelarii*), oraz zainteresowany kierownik komórki organizacyjnej (oficer).

Za opracowanie pisma tajnego jest odpowiedzialny referent, który musi wykonać tę czynność osobiście.

Art. 14.
Załatwianie
spraw taj-
nych.

Pisma tajne można załatwiać odręcznie albo:

- przy pomocy kopji w dowództwach (instytucjach) szczebla niższego,
- z bruljonu we władzach (instytucjach) szczebla wyższego.

Sporządzanie czystopisów w sprawach tajnych uskuteczniają osobiście referenci, lub też zaprzysiężony personel pomocniczy pod osobistym bezpośrednim nadzorem i odpowiedzialnością adjutanta (kierownika kancelarii*), sekretarza szefa biura).

Sporządzenie i porównanie czystopisu stwierdzają przepisujący i porównujący swoim podpisem w rubryce „Porównał” bruljonu.

Gdy zachodzi potrzeba wykonania prac, wchodzących w zakres drukarstwa lub litografji, mają one być wykonane pod osobistym nadzorem referenta lub innego wyznaczonego w tym celu oficera.

Pozostawianie pism tajnych na biurkach i stołach podczas nieobecności referenta jest wzbronione. Pisma te mają pozostawać w szafach żelaznych lub w skrzynkach blaszanych, a tylko na czas opracowania wolno je z nich wyjmować. x)

Zbyteczne bruljony i opracowania należy bezzwłocznie palić.

Pisma tajne wydaje się jedynie w wypadkach wyjątkowych i to tylko do rąk właściwego referenta za pisemnem pokwitowaniem; pism tajnych i poufnych ~~pod żadnym warunkiem~~ nie wolno wynosić poza obręb biura. xx)

Gdy zajdzie potrzeba powołania do współpracy innych referentów tego samego dowództwa, pismo tajne pozostaje zawsze w ręku właściwego referenta; innych referentów należy powiadomić o treści pisma jedynie w zakresie niezbędnym do współpracy.

*) w instytucjach szczebla niższego i w małych instytucjach centralnych.

x) Kalki użyte do przepisywania pism tj. mają być liczone i przechowywane, jako akta tj. kalki użyte należy palić.

Art. 15. Opracowane sprawy tajne w projektach lub bruljonach — przedstawia referent położonemu do zatwierdzenia. Zatwierdzone sprawy dowódca zwraca referentowi.

Czystopisy, przeznaczone do wysłania wraz z bruljonami i aktami poprzednimi, wręcza referent adjutantowi (sekretarzowi szefa biura, kierownikowi kancelarii*) za pokwitowaniem celem wysyłki czystopisów lub też przechowania bruljonów i akt poprzednich.

Art. 16. Akta tajne przechowuje się według numerów schematu wykazu akt centralnie w danym biurze (dowództwie, komendzie, kierownictwie), pod osobistym nadzorem sekretarza szefa biura (kierownika kancelarii*), adjutanta).

Żadnych pism tajnych nie wolno przechowywać w biurkach. Do stałego przechowywania pism tajnych służą szafy żelazne, w które powinny być wyposażone w dostatecznej ilości wszystkie części składowe dowództw (biur), prowadzących wielką korespondencję. Jeżeli dowództwo (biuro) lub jego części składowe załatwiają małą ilość korespondencji tajnej, wówczas pisma tajne przechowuje się w skrzynkach żelaznych, przyśrubowanych do podłogi.

Szafy żelazne mogą się znajdować albo w osobnych pomieszczeniach, do tego celu przeznaczonych, albo w pomieszczeniach referentów.

Klucze od szaf żelaznych i skrzynek blaszanych, w których przechowuje się akta tajne, znajdują się u osób odpowiedzialnych za prowadzenie i przechowanie akt tajnych. Wtórnik tych kluczy należy przechowywać w miejscach bezpiecznych, w zamkniętych opieczętowanych kopertach i, o ile możliwości, stale strzeżonych (np. na wartowniach, w pokoju oficera inspekcyjnego albo w innych miejscach, wyznaczonych przez szefa biura, lub też dowódcę jednostki administracyjnej).

*Art. 16a
(patrz str. 12).*

Art. 17. Co roku w styczniu odbywa się komisyjne wydzielanie akt tajnych. Należy wydzielać wszystkie pisma, które są zbędne do dalszej pracy dowództwa (biura).

Pisma wydzielone przegląda się i dzieli na:

- 1) pisma podlegające przekazaniu do archiwum,
- 2) pisma podlegające zniszczeniu (art. 18).

*) w instytucjach szczebla niższego i w małych instytucjach centralnych.

Art. 16a. Pomieszczenia biurowe mają posiadać mocne zamknięcia i drzwi i okien. Pokoje zaś, w których są przechowywane akta tajne, powinny posiadać zasadniczo 1 wejście, okna okratowane, drzwi okute, lub zamknięte na żelazną siłkę.

Zabezpieczenie
biur.

Po zakończeniu urzędowania, klucze od pomieszczeń biurowych należy przechowywać w pokoju of. insp., lub w innym bezpiecznym miejscu, wyznaczonem przez dowódcę /kierownika, szefa biura./

Jeśli pomieszczenia biurowe są strzeżone przez wartowników /sandarmów/, okratowanie okien nie jest konieczne.

Art. 19.
Obieg ze
wnętrzy pism
tajnych.

Pisma tj. należy wysyłać następująco:

- a) w obiegu miejscowym - przez zaufanych woźnych (gońców),
- b) w obiegu zamiejscowym - przez kurierów wojennych.

W wyjątkowych wypadkach, określonych poniżej, mogą być pisma tj. wysyłane pocztą, jako przesyłki polecone, za zwrotem poświadczenia odbioru.

Dotyczy to tylko pism wysyłanych do:
- instytucji cywilnych, znajdujących się w miejscowościach bez garnizonów;
- niektórych formacji wojsk. w mniejszych garnizonach, do których pilna korespondencja tj. można przysyłać w ten sposób, za zezwoleniem dowódcy O. R. Korespondencja tj., zwykła /nie pilna/, do takich formacji należy doręczać przy sposobności odpraw, raportów itp., względnie przekazywać najbliższej jednostce, do której jest stale wysyłany kurier.
Do przesyłania pism tj. należy używać kopert, sporządzonych z mocnego, nieprzezroczystego, ciemnopowatego papieru.

Pisma tj. wysyłać nazewnictwem /w wyjątkowych wypadkach/ za pośrednictwem urzędów pocztowych, należy wysyłać w podwójnych kopertach. Wówczas na wewnętrznej kopercie, oprócz nazwy urzędu wysyłającego, liczby dziennika pism tj. i adresu, należy umieścić napis /nadrus/: „tajne”. Kopertę zewnętrzną zakleja się gumowaną zalepką, przyciem adjuwant /sekretarz szefa biura, kierownik kancelarii - w instytucjach szczebla niższego i w małych instytucjach centralnych/, podpisuje zalepkę w ten sposób, aby część podpisu znajdowała się również na kopercie. Na zewnętrznej kopercie zaś należy wypisać jedynie nazwę urzędu wysyłającego i adres, apokryfując wszystko, co wchodziłoby na tajność przesłania.

Pisma tj. wysyłane nazewnictwem przez kurjerów lub woźnych należy wysyłać w jednej kopercie, która musi być oładowana /w miejscu zaklejenia, pośrednie/ z myślicielami pierzchy urzędu wysyłającego.

Na kopercie tej, oprócz nazwy urzędu wysyłającego, liczby dz. pism tj. i adresu, należy umieścić napis /nadrus/, „tajne”. Przy wysyłaniu korespondencji poza obwód garnizonu - należy obok napisu „tajne”, umieścić napis /nadrus/ - „kurjerem”. Korespondencja tj. wysyłana nazewnictwem do instytucji, z którą urząd /biuro/ wysyłający porostaje w stałym kontakcie korespondencyjnym, należy wysyłać w zamkniętych na klucze torbach /te-rach/ skórzanych, lub w skrzynkach blaszanych; klucze od tych skrzynek (torb, skrzynek) powinna posiadać instytucja nadająca i przyjmująca korespondencję. Nie dotyczy to pism wysyłanych przez kurjerów - oficerów.

Jeśli koresp. tj. ma być dostarczona instytucji lub osobie, która nie posiada kluczy od skrzynki /torby, tori/, wówczas pisma te dostarcza oficer, lub zaufany urzędnik.

Doręczanie rozpraw tj. moich również odbywać się
w drodze wymiany przez wydawanie pocztą goń- (Imp.
com /wołnym/ obcych biur, przynosząc pocztę 02. Zar. A.M.
do danej instytucji, a upoważnionym do odbioru 14/32.
pocztę tj. p.m. 20

W tym wypadku upoważniony gońcie /wołny/
potwierdza odbiór pocztę w książce doręczeń i
zabiera pisma wraz z ich wyznacznikami, sporząd-
zonymi w 2 egzemplarzach. Jeden z tych egzem-
plarzy, potwierdzony przez właściwego odbiorcę,
wraca do wysyłającego.

Ruch kurierów między poszczególnymi forma-
cjami, zależnym od terenu danego oddziału
korpusu, zależnym od dowódcy oddziału korpusu.

Stały służbę kurierską między M.S. Wojsk.
a dowództwami O. K. i odwrotnie, pełnią
kurierzy M.S. Wojsk., przez których należy
przesyłać również korespondencję tajną,
z terenu jednego O. K. na inny.

Pisma zawierające ważne tajemnice
państwowe, należy przesyłać wyłącznie
kurierami oficerskimi.

O konierności wysłania oficera, jako
kuriera, rozstrzygają dowódcy oddziału ko-
rpusu oraz szefowie biur centralnych
władz wojennych.

Art. 19a
Ruch
kurierów.

Na kurierów i gońców należy wyznaczać
steregowych sumiennych, mających b. dobrą
opinję i posiadających zdolności łatwej
orientacji.

Kurierzy i gońcy otrzymują pocztę bezpo-
średnio przed udaniem się na stację kolej-
niową, lub wejściem do wyznaczonego celu.

Obowiązki kurierów i gońców, przy przewożeniu
/przenoszeniu/ pocztę tj., są następujące:

a) po otrzymaniu pocztę, udać się natychmiast

Art. 19b
Dobór
i obowiązek
kurierów
i gońców.

- do miejsca przeznaczenia, nie wstępuje nigdzie po drodze;
- b) - w drodze nie wypuszczać broni z ręki, nie kłaść jej na półkach lub siedzeniach wagonu, nie dawać innym osobom do potrzymania, nie spać;
- c) - po przybyciu na miejsce przeznaczenia, udać się natychmiast do adresata, nie wstępuje nigdzie po drodze, w celu załatwienia innych spraw służbowych lub prywatnych;
- d) - pocztę oddawać tylko za wyraźnym pozwoleniem;
- e) - kierownicy kancelarii / adjutanci, odbierający pocztę od kurjerów, sprawozdają, czy kurjer przybył, wprost ze stacji;
- f) - w wypadku zagubienia lub uszkodzenia pocztę w drodze, kurjer zawiadamia o tym najbliższy posterunek żandarmerji lub policji państwowej, zgłaszając od nich telefonicznego zawiadomienia o wypadku sam. ref. inf. D. O. K.; po przybyciu na miejsce, składa natychmiast meldunek o zdarzeniu.

Do archiwum przekazuje się pisma, mogące mieć wartość historyczną, po trzyletniem co najmniej przechowywaniu ich w dowództwie (biurze).

Sposób przekazania ustalają osobne zarządzenia.

Akta tajne przeznaczone do zniszczenia pali się komisyjnie. O spaleniu akt sporządza się protokół (wzór Nr. 6), który przechowuje się trwale.

Art. 18.
Niszczenie
akt tajnych.

Pisma tajne należy wysyłać nazewnątrz w podwójnych kopertach. Na wewnętrznej kopercie, oprócz nazwy urzędu wysyłającego, liczby dziennika pism tajnych i adresu, należy umieścić napis „Tajne”. Kopertę wewnętrzną pieczętuje się lakiem lub gumowaną zalepką, w którym to wypadku adjutant (sekretarz szefa biura, kierownik kancelarii*) podpisuje zalepkę w ten sposób, aby część podpisu znajdowała się również na kopercie. Łaku używa się przy przesyłaniu pism tajnych przez kurjera, zalepek zaś — w obiegu pocztowym. Na kopercie zewnętrznej należy opuścić wszystko, co by wskazywało na tajność przesyłki.

Art. 19.
Obieg zewnętrzny
pism tajnych.

Tak zamkniętą pocztę tajną przesyła się poza obręb garnizonu kurjerem wojskowym, bądź też jako przesyłkę poleconą pocztą.

Ruch kurjerów reguluje dowódca okręgu korpusu.

Pisma zawierające ważne tajemnice państwowe należy przysyłać wyłącznie kurjerami oficerskimi. O konieczności wysłania kurjera oficerskiego rozstrzygają dowódcy okręgów korpusów oraz szefowie biur centralnych władz wojskowych.

Korespondencję tajną władz wyższego szczebla wysyła nazewnątrz kancelaria danej władzy. W tym celu biura przekazują do kancelarii pisma podlegające wysłaniu już zapieczętowane i przygotowane do wysłania. Sposób przekazywania do kancelarii określają rozkazy wewnętrzne danej władzy.

Art. 20.
Organ wysyłający
korespondencję tajną
nazewnątrz.

Pisma tajne szczególnej doniosłości należy adresować w sposób wyżej opisany z dodatkiem „Do rąk własnych dowódcy”.

Dowódca po zaznajomieniu się z treścią pisma, bądź przekazuje je referentowi, bądź też załatwia sam. Jeżeli dowódca załatwia sam sprawę tajną osobiście, wówczas adjutant (sekretarz szefa biura, kierownik kancelarii*), wpisuje pismo do dziennika pism tajnych na podstawie koperty i podanej mu przez dowódcę

Art. 21.
Pisma adresowane do
rąk własnych
dowódcy.

*) W instytucjach szczebla niższego i w małych instytucjach centralnych.

krótkiej treści. Dowódca przechowuje takie pisma w swojej kasie (skrzyni) żelaznej lub też w skrzynce blaszanej, bezpiecznie zamykanej.

Art. 22.
Dolączanie
akt po-
przednich

Pisma tajne stanowią często dalszy ciąg spraw, lub pozostają w związku ze sprawami, już poprzednio załatwianymi. Dlatego obowiązkiem właściwego organu (sekretarza szefa biura, kierownika kancelarii*) adjutanta) jest dołączenie do każdego pisma całego materiału, niezbędnego do dalszego opracowania sprawy.

W tym celu przed przedstawieniem wpływów tajnych do przeglądu dołącza się do pism korespondencję poprzednią w danej sprawie; dowódca (szef biura) rozstrzyga, które akta poprzednie należy dostarczyć referentowi.

Art. 23.
Przedsta-
wianie po-
nowne.

Pisma tajne, których opracowanie i załatwienie z przyczyn niezależnych od referenta musi ulec zwłoce, przekazuje referent adjutantowi (sekretarzowi szefa biura, kierownikowi kancelarii*) z oznaczeniem „Przedstawić ponownie dnia...” w rubryce „Współpraca” bruljonu.

Szczególne zlecenia dla kancelarii podaje referent na bruljonie w rubryce „Współpraca”.

Art. 24.
Uszkodze-
przesyłek
tajnych w
urzędach
pocztowych.

W razie stwierdzenia przy odbiorze z urzędu pocztowego uszkodzenia przesyłki tajnej, należy spisać protokół o uszkodzeniu, zawiadamiając jednocześnie samodzielny referat informacyjny dowództwa okręgu korpusu, celem przeprowadzenia dochodzeń.

Protokół otrzymuje samodzielny referat informacyjny.

III. SPRAWY POUFNE.

Art. 25.
Rodzaje
spraw
poufnych.

Rodzaje spraw poufnych ustalają właściwe przepisy biurowe (Biur. — 1, Biur. — 2 § 16). Osobne zarządzenie ministra spraw wojskowych może ze względów służbowych nakazać załatwianie w niektórych instytucjach określonych spraw jawnych w sposób ustalony dla spraw poufnych.

Art. 26
Wpływ pism
poufnych,
załatwianie
i wysyłka.

Wpływ pism poufnych, załatwianie i wysyłka odbywa się w ten sam sposób, jak pism tajnych. Wyjątek stanowi wysyłanie pism poufnych w kopercie, oznaczonej widocznym znakiem „Poufne”. x 12 12

Rejestracja pism poufnych polega na:

Art. 27.
Rejestracja
pism po-
ufnych.

- 1) oznaczeniu pisma pieczętą wpływ — (wzór Nr. 2) przez odcisnięcie jej poniżej treści pisma i wpisaniu daty wpływu do pieczętki,
- 2) wpisaniu kolejnej liczby wpływu w danym roku kalendarzowym według skorowidza wpływów (wzór Nr. 5) do pieczętki wpływu i do kartoteki pism poufnych (wzór Nr. 4).

Kartotekę pism poufnych prowadzi się w ten sam sposób, jak kartotekę pism tajnych (art. 12) z tem, że przy pismach poufnych w rubryce 1-ej zamiast liczby dziennika podawczego, wpisuje się liczbę kolejnego wpływu w danym roku kalendarzowym, według skorowidza wpływów.

Skorowidz wpływów prowadzi się następująco:

Art. 28.
Skorowidz
wpływów.

- 1) w rubryce 1-ej wpisuje się kolejną liczbę wpływu w danym roku kalendarzowym,
- 2) w rubryce 2-ej numer sprawy lub nazwisko.

Zewnętrzna oznaka odróżniająca pisma poufne od innych jest skrót „Pf”, umieszczony obok numeru pisma (art. 30) oraz czerwona pieczętka „Poufne” z prawej strony u góry pisma.

Art. 29.
Zewnętrzna
oznaka pism
poufnych.

Art. 24. W razie stwierdzenia, przy odbiorze z urzędu pocztowego lub od kurjera wejściowego, uszkodzenia pieczętki tajnych, otwierania korespondencji w drodze, należy spisać protokół o uszkodzeniu, zawiadamiając jednocześnie sam. ref. inf. D.O.K., względnie Odd. II Szt. qł. w celu przeprowadzenia dochodzeń. Ponadto o uszkodzeniu pieczętki dostarczonej przez kurjera należy zawiadomić organ wysyłający kurjera. Protokół o uszkodzeniu otrzymuje sam. ref. inf. D.O.K., lub Odd. II Szt. qł.

8/ z tem, że pisma poufne mogą być wysyłane zawiadaniem pocztowym lub pocztowym. Pisma poufne w obiegu pocztowym należy nadawać jako przesyłki polecone.

krótkiej treści. Dowódca przechowuje takie pisma w swojej kasie (skrzyni) żelaznej lub też w skrzynce blaszanej, bezpiecznie zamkniętej.

Art. 22. Dołączanie akt poprzednich. Pisma tajne stanowią często dalszy ciąg spraw, lub pozostają w związku ze sprawami, już poprzednio załatwianymi. Dlatego obowiązkiem właściwego organu (sekretarza szefa biura, kierownika kancelarii*) adjutanta) jest dołączenie do każdego pisma całego materiału, niezbędnego do dalszego opracowania sprawy.

W tym celu przed przedstawieniem wpływów tajnych do przeglądu dołącza się do pism korespondencję poprzednią w danej sprawie; dowódca (szef biura) rozstrzyga, które akta poprzednie należy dostarczyć referentowi.

Art. 23. Przedstawianie ponowne. Pisma tajne, których opracowanie i załatwienie z przyczyn niezależnych od referenta musi ulec zwłoce, przekazuje referent adjutantowi (sekretarzowi szefa biura, kierownikowi kancelarii*) z oznaczeniem „Przedstawić ponownie dnia...” w rubryce „Współpraca” bruljonu.

Szczególne zlecenia dla kancelarii podaje referent na bruljonie w rubryce „Współpraca”.

Art. 24. W razie stwierdzenia przy odbiorze z urzędu sekretarza

19a) x) o ile pismo nie jest wysyłane pocztą. w obrotcie pocztowym znać ten i skrót numeru i złożyć na kopercie wewnętrznej.

Art. 23.

Rejestracja pism poufnych polega na:

- 1) oznaczeniu pisma pieczętąką wpływu — (wzór Nr. 2) przez odcisnięcie jej poniżej treści pisma i wpisaniu daty wpływu do pieczętąki,
- 2) wpisaniu kolejnej liczby wpływu w danym roku kalendarzowym według skorowidza wpływów (wzór Nr. 5) do pieczętąki wpływu i do kartoteki pism poufnych (wzór Nr. 4).

Kartotekę pism poufnych prowadzi się w ten sam sposób, jak kartotekę pism tajnych (art. 12) z tem, że przy pismach poufnych w rubryce 1-ej zamiast liczby dziennika podawczego, wpisuje się liczbę kolejnego wpływu w danym roku kalendarzowym, według skorowidza wpływów.

Skorowidz wpływów prowadzi się następująco:

- 1) w rubryce 1-ej wpisuje się kolejną liczbę wpływu w danym roku kalendarzowym,
- 2) w rubryce 2-ej numer sprawy lub nazwisko.

Zewnętrzna oznaką odróżniającą pisma poufne od innych jest skrót „Pf”, umieszczony obok numeru pisma (art. 30) oraz czerwona pieczętąka „Poufne” z prawej strony u góry pisma. Znak „Poufne” wypisuje się na kopercie. 2) 22. 1921.

Pismom poufnym nadaje się liczbę porządkową według skorowidza wpływów, a następnie w mianowniku skrót „Pf”.

Pisma poufne rejestruje:

- a) w dowództwach (formacjach) szczebla niższego oraz w małych instytucjach centralnych — kierownik kancelarii (adjutant) lub oficerowie prowadzący kancelarię,
- b) we władzach szczebla wyższego — właściwy organ biura (sekretarz szefa biura).

Pisma poufne opracowują właściwi referenci (w formacjach zasadniczo adjutanci lub kierownik kancelarii). Wykonanie czytopisów w sprawach poufnych oraz wysłanie można powierzyć zaprzysiężonemu personelowi pomocniczemu, bez konieczności bezpośredniego nadzoru oficera. Nie wolno jednak powierzać

Art. 27.
Rejestracja pism poufnych.

Art. 28.
Skorowidz wpływów.

Art. 29.
Zewnętrzna oznaka pism poufnych.

Art. 30.
Oznaczanie pism poufnych numerami.

Art. 31.
Organa rejestrujące pisma poufne.

Art. 32.
Opracowanie i wysyłka pism poufnych.

personelowi pomocniczemu przepisywania i wysyłki pism poufnych w sprawach honorowych, dyscyplinarnych i karnych oficerów zawodowych, pełniących służbę w tym samym oddziale lub biurze, oraz w sprawach drażliwych.

Art. 33. Załatwione sprawy poufne przechowuje się w tekturach oznaczonych numerami schematu wykazu akt odpowiadającymi rodzajom spraw poufnych, układając akta według klucza alfabetycznego.

Akta poufne przechowuje się trwale.

SPIS WZORÓW

DO „INSTRUKCJI O ZAŁATWIENIU PISM TAJNYCH I POUFNYCH”

Nazwa wzoru	Numer wzoru	Dotyczące artykuły instrukcji	U w a g i
Rejestr referenta dla spraw tajnych . .	1	7	
Pieczętka wpływu . .	2	11	
Dziennik pism tajnych.	3	11	
Kartoteka pism tajnych (poufnych). .	4	11	
Skorowidz wpływów pism poufnych . .	5	27, 28	
Protokół spalania . .	6	18	

REJESTR REFERENTA DLA PISM TAJNYCH

Wzór Nr 1.

Format 148 × 210 mm.

PIECZĄTKA WPŁYWU

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH	
Dnia mies. 19..... r.	Przydział
Załączników	
L. dz.	

Format 40 × 80 m/m.

Wzór Nr 2.

Do instrukcji o załatwieniu
spraw tajnych i poufnych.

D Z I E N N I K
PISM TAJNYCH

Wzór Nr 3.

Format 210 × 297 m/m.

(Nazwa władzy (dowództwa))

Wzór Nr 4.

Format 210 × 148 mm.

1	2	3	4	5	6	7	8

(Nazwa władzy (dowództwa))

1	2	3	4	5	6	7	8

SKOROWIDZ WPŁYWÓW PISM POUFNYCH

PROTOKÓŁ SPALENIA

W dniu dzisiejszym, w naszej obecności zostały spalone
niżej wymienione pisma i akta tajne:

Liczba dzennika pism tajnych	T R E Ś Ć	Załączniki	U W A G A
1	2	3	4

Miejscowość i data

Podpisy:

1) oficera sztabowego,

2) sekretarza szefa biura (adju-
tanta, kierownika kancelarii).

Wzór Nr 6.

Do instrukcji o załatwianiu
pism tajnych i poufnych.

Warszawa, dn. 25 maja 1932 r.

2. M. Waj.

Polecam skutecznie w przepisach biurowych następujące uzupełnienia:

I. W instrukcji o załatwianiu pism tajnych i poufnych:

Uzupełnia
Gł. W.

1) W art. 2 (na końcu) dopisać nowy ustęp o brzmieniu:

„Ograniczenie to powinno być rzeczywiste, a nie pozorne. Tak zwanych „zbieraczy“ w korespondencji tajnej stosować nie wolno. Każde pismo tajne należy osobno zarejestrować w dzienniku pism tajnych, którego liczba określa dane pismo, a nie sprawę“.

2) W art. 3, po ustępie drugim, dopisać nowy ustęp o brzmieniu:

„Klauzul nieprzewidzianych przepisami Biur. 1, Biur. 2 i niniejszą instrukcją, jak np.: „Ściśle tajne“, „Trzymać pod zamknięciem“, „Tylko oficer“, „Tylko do użytku służbowego“ i t. p. — używać nie wolno. O tajności, czy jawności wydawnictw dotychczas wydanych z klauzulą: „Tylko do użytku służbowego“ decyduje treść tych wydawnictw. Jeżeli treść jest tajna, należy je traktować jako tajne, jeżeli jest jawna — jako jawne“.

3) Po art. 4 dodać nowy artykuł, oznaczony numerem 4a, o następującem brzmieniu:

Art. 4a.
Postępowanie w wypadku zagubienia, braku lub kradzieży aktu.

„Każdy pracownik jest obowiązany zameldować natychmiast swemu bezpośredniemu przełożonemu o każdym zauważonym fakcie zagubienia, braku lub kradzieży aktu (pisma). Zawiadomiony organ melduje natychmiast o wypadku dowódcy, który zarządza zabezpieczenie dowodów rzeczowych, oraz natychmiastowe (telegraficzne, telefoniczne) zawiadomienie samodzielnego referatu informacyjnego dowództwa okręgu korpusu i najbliższego plutonu lub posterunku żandarmerji.

Samodzielny referat informacyjny wydaje odwrotnie wskazówki, co do wszczęcia wstępnych dochodzeń oraz ewentualnego zawiadomienia o wypadku cywilnych władz bezpieczeństwa.

Władze centralne o wypadku zagubienia, braku lub kradzieży aktu zawiadamiają natychmiast Oddział II Sztabu Głównego“.

4) W art. 10, w punkcie 1, dopisać słowa:

„do pism otrzymanych za pośrednictwem urzędów pocztowych, należy dołączać kopertę zewnętrzną;“

5) W art. 11, na końcu, dopisać nowy ustęp o brzmieniu:

„Na pismach otrzymanych za pośrednictwem urzędów pocztowych, należy ponadto, obok pieczętki wpływu, wypisać nazwę urzędu pocztowego oraz pocztowy numer nadania przesyłki“.

6) W art. 14, po ustępie 6, wpisać nowy ustęp o brzmieniu:

„Kalki użyte do przepisywania pism tajnych mają być liczone i przechowywane jak akta tajne. Kalki zużyte należy palić“.

7) W art. 14, w ustępie przedostatnim (zdanie ostatnie) skreślić słowa: „pod żadnym warunkiem“, a w ich miejsce wpisać: „zasadniczo“. Na końcu zaś dopisać nowe zdanie o brzmieniu:

„W wypadku komisji, dochodzeń, kontroli i t. p., delegowany oficer musi się zapoznać z treścią aktu w biurze i treść tę wykorzystać przy załatwianiu sprawy poza jego obreębem. W razie nieodzownej konieczności posługiwania się aktami tajnymi (poufnymi), lub wyciągami z nich, na komisjach dochodzeniowych, poborowych, na ćwiczeniach i t. p., wyniesienie aktu tajnego (poufnego), lub wyciągu z niego, poza obreęb biura, może nastąpić jedynie na podstawie pisemnego zezwolenia właściwego dowódcy (kierownika, komendanta)“.

8) Po art. 16 wpisać nowy atrykuł, jako: „16-a“, o następującym brzmieniu:

**Art. 16 a.
Zabezpieczenie biur.**

„Pomieszczenia biurowe mają posiadać mocne zamknięcia u drzwi i okien. Pokoje zaś, w których są przechowywane akta tajne, powinny posiadać zasadniczo jedno wejście, okna okratowane, drzwi okute lub zamknięte na żelazną sztabę.

Po zakończeniu urzędowania, klucze od pomieszczeń biurowych należy przechowywać w pokoju oficera inspekcyjnego, lub w innym bezpiecznym miejscu, wyznaczonym przez dowódcę (kierownika, szefa biura).

Jeśli pomieszczenia biurowe są strzeżone przez wartowników (żandarmów), kratowanie okien nie jest konieczne“.

9) Dotychczasowe brzmienie art. 19 skreślić, a w to miejsce wpisać:

„Pisma tajne należy wysyłać nazewnątrż:

- a) w obiegu miejscowym — przez zaufanych woźnych (gońców),
- b) w obiegu zamiejscowym — przez kurjerów wojskowych.

W wyjątkowych wypadkach, określonych poniżej, mogą być pisma tajne wysyłane pocztą, jako przesyłki polecane, *za zwrotem poświadczeniem odbioru.*

Dotyczy to tylko pism wysyłanych do:

— instytucyj cywilnych, znajdujących się w miejscowościach bez garnizonów,

— niektórych formacyj wojskowych, w mniejszych garnizonach, do których pilną korespondencję tajną można przesyłać w ten sposób, za zezwoleniem dowódcy O. K. Korespondencję tajną, zwykłą (nie pilną) — do takich formacyj należy doręczać przy sposobności odpraw, raportów i t. p., względnie przekazywać najbliższej jednostce, do której jest stale wysyłany kurjer.

Do przesłania pism tajnych należy używać kopert, sporządzonych z mocnego, nieprzezroczystego, chropowatego papieru.

Pisma tajne wysyłane nazewnątrż (w wyjątkowych wypadkach) za pośrednictwem urzędów pocztowych, należy wysyłać w podwójnych kopertach. Wówczas na wewnętrznej kopercie, oprócz nazwy urzędu wysyłającego, liczby dziennika pism tajnych i adresu, należy umieścić napis (nadruk): „Tajne“. Kopertę wewnętrzną zakleja się gumowaną zalepką, przyczem adjutant (sekretarz szefa biura, kierownik kancelarii *) podpisuje zalepkę w ten sposób, aby część podpisu znajdowała się również na kopercie.

Na zewnętrznej kopercie zaś, należy wypisać jedynie nazwę urzędu wysyłającego i adres, opuszczając wszystko, co wskazywałoby na tajność przesyłki.

Pisma tajne wysyłane nazewnątrż przez kurjerów lub woźnych należy wysyłać w jednej kopercie, która musi być olakowana (w miejscu zaklejenia, po środku) z wyciśnięciem pieczęci urzędu wysyłającego.

Na kopercie tej oprócz nazwy urzędu wysyłającego, liczby dziennika pism tajnych i adresu, należy umieścić napis (nadruk) „Tajne“. Przy wysyłaniu korespondencji poza obręb garnizonu — należy obok napisu: „Tajne“ umieścić napis (nadruk): „Kurjerem“.

Korespondencję tajną, wysyłaną nazewnątrż do instytucyj, z którymi urząd (biuro) wysyłający pozostaje w stałym kon-

takie korespondencje, należy wysłać w zamykanych na klucz torbach (tekach) skórzanych lub w skrzynkach blaszanych; klucze od tych skrzynek (toreb, teczek) powinna posiadać instytucja nadająca i przyjmująca korespondencję. Nie dotyczy to pism wysyłanych przez kurjerów — oficerów.

Jeśli korespondencja tajna ma być dostarczona instytucji lub osobie, która nie posiada kluczy od skrzynki (torby, teki), wówczas pisma te doręcza oficer lub zaufany urzędnik". + urz.

Wskaz. 22. 2. 14. 1912. nr 14/32. p. 2.

*) W instytucjach szczebla niższego i w małych instytucjach centralnych.

10) Dopisać jako art. 19-a:

„Ruch kurjerów między poszczególnymi formacjami, załogującymi na terenie danego okręgu korpusu, regulują dowódcy okręgu korpusu.

Art. 19a.
Ruch
kurjerów.

Stałą służbę kurjerską między M. S. Wojsk. a dowództwami O. K. i odwrotnie, pełnią kurjerzy M. S. Wojsk., przez których należy przysyłać również korespondencję tajną z terenu jednego O. K. na inny.

Pisma zawierające ważne tajemnice państwowe, należy przysyłać wyłącznie kurjerami oficerskimi. O konieczności wysłania oficera, jako kurjera, rozstrzygają dowódcy okręgu korpusu oraz szefowie biur centralnych władz wojskowych“.

11) Dopisać jako art. 19-b:

„Na kurjerów i gońców należy wyznaczać szeregowych sumiennych, mających bardzo dobrą opinię i posiadających zdolność łatwej orientacji.

Art. 19b.
Dobór i obowiązki kurjerów i gońców.

Kurjerzy i gońcy otrzymują pocztę bezpośrednio przed udaniem się na stację kolejową, lub wyjściem do wyznaczonego celu.

Obowiązki kurjerów i gońców, przy przewożeniu (przenoszeniu) poczty tajnej, są następujące:

- po otrzymaniu poczty, udać się natychmiast do miejsca przeznaczenia, nie wstępując nigdzie po drodze,
- w drodze nie wypuszczać teki z ręki, nie kłaść jej na półkach lub siedzeniach wagonu, nie dawać innym osobom do potrzymania, nie spać,

- c) po przybyciu na miejsce przeznaczenia, udać się natychmiast do adresata, nie wstępując nigdzie po drodze, w celu załatwienia innych spraw służbowych, lub prywatnych,
- d) pocztę oddawać tylko za wyraźnem pokwitowaniem,
- e) kierownicy kancelaryj (adjutanci), odbierający pocztę od kurjerów, sprawdzają, czy kurjer przybył wprost ze stacji,
- f) w wypadku zagubienia lub kradzieży poczty w drodze, kurjer zawiadamia o tem natychmiast najbliższy posterunek żandarmerji lub policji państwowej, żądając od nich telefonicznego zawiadomienia o wypadku samodzielnego referatu informacyjnego dowództwa okręgu korpusu; po przybyciu na miejsce, składa natychmiast meldunek o zajściu“.

12) W tytule art. 24 skreślić końcowe słowa: „w urzędach pocztowych“.

13) Dotychczasowy tekst art. 24 skreślić, a w to miejsce wpisać:

**Art. 24.
Uszkodzenia
przesyłek
tajnych.**

„W razie stwierdzenia, przy odbiorze z urzędu pocztowego, lub od kurjera wojskowego, uszkodzenia przesyłki tajnej, zwłaszcza jeżeli zachodzi podejrzenie otwierania korespondencji w drodze, należy spisać protokół o uszkodzeniu, zawiadamiając jednocześnie samodzielny referat informacyjny dowództwa okręgu korpusu, względnie Oddział II Sztabu Głównego, w celu przeprowadzenia dochodzeń. Ponadto o uszkodzeniu przesyłek dostarczonych przez kurjera należy zawiadomić organ wysyłający kurjera.

Protokół o uszkodzeniu otrzymuje samodzielny referat informacyjny dowództwa okręgu korpusu lub Oddział II Sztabu Głównego“.

14) W art. 26 skreślić drugie zdanie od słów: „Wyjątek stanowi“. W zdaniu pierwszym, na końcu, zamiast kropki postawić przecinek i dodać słowa:

„z tem, że pisma poufne mogą być wysyłane zawsze za pośrednictwem urzędów pocztowych.

Pisma poufne w obiegu pocztowym należy nadawać jako przesyłki polecane“.

15) W art. 29, ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Znak „Poufne“ i skrót „pf“ wypisuje się na kopercie, o ile pismo nie jest wysyłane pocztą. W obrocie pocztowym znak ten i skrót umieszcza się tylko na kopercie wewnętrznej“.

II. W przepisie Biur. 1:

1) W § 35, na końcu, dodać nowy ustęp o brzmieniu:

„Przy załatwianiu wpływów przy pomocy kopij, należy powoływać się na numer sprawy (liczbę pisma) i datę pisma tej instytucji, od której pismo wpłynęło, a w braku numeru (liczby) — na treść wpływu. W korespondencji (jawnej i poufnej) w sprawach personalnych, należy ponadto powoływać się na imię i nazwisko osoby, której dana sprawa (pismo) dotyczy“.

2) W § 43, na końcu, zamiast kropki — postawić przecinek i dopisać słowa:

„obok której, na pismach otrzymanych za pośrednictwem poczty, jako przesyłki polecone, wypisuje nazwę urzędu pocztowego i pocztowy numer nadania“.

3) W § 60, w ustępie pierwszym, dopisać słowa:

„Przy przysyłaniu pism pocztą, nie należy umieszczać na kopertach numeru sprawy (numeru schematu wykazu akt)“.

III. W przepisie Biur. 2:

1) W § 40, w punkcie 2, w wierszu czwartym, po słowie: „wpływu“ dodać: „w korespondencji (jawnej i poufnej) w sprawach personalnych, należy ponadto zawsze powoływać się na imię i nazwisko osoby, której dana sprawa (pismo) dotyczy“;

2) W § 51, punkcie pierwszym (na str. 20) wiersz 1 — skreślić słowo: „zwykle“, a wpisać: „jawne“, w wierszu 3 zaś, skreślić słowo: „zwykłych“, a wpisać: „jawnych“.

3) W § 51, w ustępie pierwszym, na str. 20, po słowach: „skarg i t. p.“ dopisać słowa: „oraz do wszystkich pism otrzymanych za pośrednictwem urzędów pocztowych, jako przesyłki polecone. W tym ostatnim wypadku, zamiast dołączania koperty, można obok pieczętki wpływu wpisać nazwę urzędu pocztowego i pocztowy numer nadania“.

4) W § 75, w ustępie pierwszym, dopisać słowa:

„Na kopertach, ani w książce pocztowej, nie należy umieszczać numeru sprawy (numeru schematu wykazu akt)“.

5) W ustępie 2 § 75, treść ujęta w nawias, po słowie: „tajne“ postawić przecinek i dodać: „poufne“.

6) na wzorze Nr 2 (u góry, ponad linjaturą) — skreślić słowo: „Bruljon“, a natomiast z lewej strony (u góry, ponad rubryką „Rok“) — dopisać: „Określenie sprawy“.

IV. W przepisie Biur. 1 i Biur. 2:

1) W końcu § 8 wpisać nowy ustęp o brzmieniu:

„Praca w biurach w godzinach pozasłużbowych, może odbywać się jedynie za pisemnem zezwoleniem przełożonych. We władzach centralnych i okręgowych zezwolenia wydają szefowie biur, w formacjach (dowództwach) niższego szczebla — właściwi dowódcy (komendanci, kierownicy). Pracujący w godzinach pozasłużbowych zgłasza swoje przybycie organowi inspekcyjnemu, zostawia u niego zezwolenie i otrzymuje klucz od biura. Organ inspekcyjny rejestruje pracujących poza godzinami służbowymi, wpisując do książki raportów, lub do osobnej książki: stopień, nazwisko i imię pracownika, godzinę przyścia i wyjścia“.

2) Po § 18 wpisać nowy paragraf, jako: „§ 18-a“, o następującem brzmieniu:

§ 18 a.
Sprawdza-
nie biur po
zakończeniu
urzędowa-
nia.

„Codziennie, bezpośrednio po zakończeniu urzędowania organu inspekcyjnego, lub wyznaczony dyżurny referent, powinien sprawdzić, czy wszystkie szafy, skrzynie, biurka i stoły, znajdujące się w pomieszczeniach biurowych, zostały zamknięte, czy nie pozostawiono na stołach, biurkach i t. p. jakichkolwiek akt, notatek, bruljonów i kalek.

Zebrane przez woźnych wszystkie papiery z kosztów, należy spalić w obecności organu sprawdzającego.

W razie znalezienia niezamkniętych jakichkolwiek akt, notatek, bruljonów i kalek, należy przechować je (pod zamknięciem) i przedstawić następnego dnia rano, wraz z meldunkiem dowódcy (szefowi biura).

W razie stwierdzenia, że jakikolwiek sprzęt, w którym są przechowywane akta, rozkazy i t. p. nie został zamknięty, wezwać natychmiast do biura odpowiedniego referenta, celem zamknięcia otwartych sprzętów i zameldować o tem w dniu następnym dowódcy (szefowi biura)“.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

w/z. (—) *Dr. Sławoj Składkowski*

generał brygady

324364

OMYŁKI DRUKARSKIE I SPROSTOWANIA W PRZEPISACH BIUROWYCH.

1. W przepisie Biur. — 1:

- a) w § 88, w ustępie trzecim (na str. 37) skreślić treść punktu a), a w to miejsce wpisać:
 - „a) numer pisma musi odpowiadać numerowi teczki, przeznaczonej dla danych spraw z tem jednak, że pismom wysyłanym nazewnątrż zawsze nadaje się numer trzycyfrowy, bez względu na to, czy teczka została założona dla danego rodzaju spraw, czy też dla grupy spraw”.
 - b) w § 92 w odnośniku (na końcu strony 38) po słowach: „Sądow-
nictwa wojskowego” zamiast kropki postawić przecinek i dodać:
„które zawsze posiadają osobne składy akt. Co do powiatowych
komend uzupełnień, o potrzebie posiadania osobnych składów
akt — decyduje każdorazowo dowódca okręgu korpusu. W razie
przydzielenia P. K. U. do wspólnego składu akt, nie podlegają
przekazaniu do tego składu akta, które mają związek z czyn-
nościami specjalnemi”.
 - c) We wzorze Nr 4 (spis akt) w wierszu drugim, w lewym rogu,
zamiast „Data załatwienia” powinno być: „Data założenia”.

2. W instrukcji o załatwianiu pism tajnych i poufnych:

- a) w art. 10, w punkcie 1, w wierszu 12 od dołu, zamiast:
„(wzór Nr 5 do Biur. 2)” powinno być: „(wzór Nr 7 do Biur. — 1)”. *Pismo*

3. W załączniku Nr 2 (Instrukcja o redagowaniu pism),

- a) w § 37, ustęp pierwszy skreślić, a w jego miejsce ma być постано-
wienie:
„Do sporządzania dokumentów należy używać papieru lepszego
gatunku”.
- b) w § 37 w wierszu 8 od dołu skreślić wyraz „wewnętrznej”, oraz
w wierszu piątym od dołu zamiast wyrazu „trwałym” ma być wyraz
„lepszym”, a po wyrazie „przechowywany” dopisać wyraz „trwale” —
poczem skreślić następne wyrazy (w wierszu czwartym od dołu)
„dłużej niż dwa lata”.

324.364